

10 TENDINȚE EDUCAȚIONALE LA NIVEL MONDIAL

Analiza efectuată de EPSC (European Political Strategy Centre) în anul 2019, și publicată de Comisia Europeană, prezintă următoarele zece tendințe mondiale la nivel educațional:

1) Educația primită în copilăria timpurie modelează adesea perspectivele vieții.

Potrivit analizei efectuată de EPSC, într-un studiu care a avut ca grup țintă copiii în vârstă de 15 ani, s-a constatat faptul că acei copii care au urmat învățământul preșcolar minim un an au obținut scoruri mult mai mari la testele PISA comparativ cu cei care nu au făcut acest lucru.



2) A învăța să înveți este cea mai importantă aptitudine dintre toate.

Majoritatea copiilor care intră astăzi în școala primară vor avea probabil locuri de muncă care încă nu există. Oamenii își schimbă locurile de muncă – și chiar profesiile – mult mai des decât acum o generație. De aceea, a învăța să înveți și a învăța permanent este o necesitate.



3) Competențele digitale devin educație de bază.

În aproximativ 93 % dintre locurile de muncă din Europa este utilizat calculatorul și aproape nicio meserie nu mai poate fi efectuată fără a deține competențe digitale de bază.



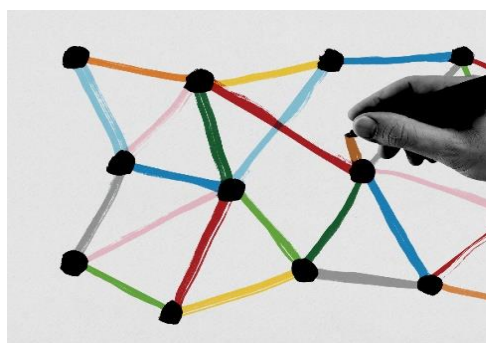
4) Oamenii vor concura din ce în ce mai mult cu roboții în idei noi. Tehnologia devine omniprezentă până și în cele mai tradiționale sectoare de activitate. Întrucât oamenii se pot trezi din ce în ce mai mult în concurență cu roboții sistemele educaționale trebuie să se reorienteze asupra aptitudinilor și competențelor care au fost esențiale pentru succesul speciei umane: creativitate, rezolvare de probleme, negociere, adaptabilitate, gândire critică, lucru împreună, empatie și emoții și comunicare interculturală.



5) Trecerea de la educația de masă din epoca industrială la căi de învățare individualizate, activate digital. Era industrială a necesitat un număr mare de lucrători cu competențe de nivel mediu care puteau fi dobândite prin sisteme de învățământ standardizate. Creșterea economiei bazate pe cunoaștere a înregistrat o creștere a ponderii ocupațiilor cu calificare înaltă și o golire a locurilor de muncă cu calificare medie. Economii moderne sunt construite din ce în ce mai mult în jurul capitalului uman (mai degrabă decât a mașinilor industriale) și, prin urmare, există o nevoie mult mai puternică de a maximiza potențialul fiecăruia. Se constată, așadar, o necesitate a personalizării învățării și o schimbare majoră în organizarea și livrarea ei. Învățarea poate fi transformată într-o experiență personalizată în care indivizii abordează problemele în felul lor, dobândesc cunoștințe și abilități în propriul ritm, maximizând rezultatele nu numai pentru cei mai buni studenți, ci și ajutându-i pe cei care rămân în urmă.



6) Învățare interdisciplinară, bazată pe tehnologie. Provocările existente nivel local și global devin tot mai complexe și devine necesară interdisciplinaritatea. Multidisciplinaritatea este esențială pentru a înțelege cauzele și complexitatea provocărilor moderne și pentru a dezvolta soluții inovatoare. La intersecția diferitelor discipline apar noi perspective. Cu toate acestea, în majoritatea lor covârșitoare, școlile și universitățile europene rămân organizate în departamente izolate care nu abordează suficient interconexiunea lumii de astăzi.



7) Furnizarea de educație formală este completată de noi proiecte antreprenoriale. Numărul actorilor care oferă noi platforme și metode de formare și învățare a crescut exponențial și nu se mai limitează la instituțiile de învățământ formal. Tehnologiile digitale sunt un catalizator pentru personalizarea învățării și pentru a face din aceasta o experiență de învățare din ce în ce mai activă și mai flexibilă. Ele pot ajuta, de asemenea, să ajungă la persoane care altfel ar fi excluse.

Diversitatea tot mai mare a actorilor implicați în educație deschide numeroase noi oportunități pentru oameni de a se instrui și de a se recalifica în diferite momente din viața lor. Noi forme de parteneriat între școlii/universități, precum și între actorii publici și privați întinerez curriculumul, experimentează noi intersecții între discipline și au deja un impact asupra capacității de angajare.



8) Legătura dintre educația formală și muncă este tot mai ruptă. Educația formală reprezintă o garanție pentru un loc de muncă. În zilele noastre nu mai este de actualitate acest lucru. Tranziția de la școală la muncă este dificilă deoarece tinerilor absolvenți le este tot mai greu să găsească un loc de muncă, iar marea majoritate a celor care obțin un loc de muncă o fac în domenii foarte diferite de ceea ce au studiat. Furnizorii de educație nu se implică suficient cu angajatorii ceea ce îi face deseori nevăzători la realitățile de pe piața muncii. În același timp, angajatorii interacționează rar cu universitățile și școlile, astfel încât cerințele lor de competențe au șanse scăzute de a fi transpuse în curriculum.



9) Gândirea critică este necesară pentru a face națiunile mai puternice în fața schimbărilor. Sistemele educaționale trebuie să integreze gândirea critică, evaluarea informațiilor și alfabetizarea media ca unele dintre abilitățile de top pentru secolul 21 încă de la vârste foarte fragede.



10) Este posibil ca Europa să fi inventat universitățile, dar acum este timpul să le reinventeze. În top 25 universități din lume, clasament realizat pe anul 2018, doar 6 universități din Europa s-au aflat în acest clasament, predominante fiind universitățile din Statele Unite ale Americii (17 universități). Într-un moment în care universitățile europene riscă să rămână în urmă, aducerea în Europa a mai multor cercetători de renume mondial ar putea consolida excelența în cercetare europeană și competitivitatea globală.



O echipă de proiectare de la Universitatea Stanford (universitate situată pe locul 2 mondial în 2021, conform The Times Higher Education World University Rankings) a lucrat cu sute de studenți și conducerea universității pentru a explora modul în care învățământul superior ar putea fi reinventat pentru a face față posibilelor perturbări generate de învățarea online și pentru a răspunde

nevoilor și așteptărilor în schimbare ale viitorilor angajatori și studenți. Viziunea lor despre universitatea viitorului a constat în următoarele dimensiuni:

- *universitatea să fie un sistem cu buclă deschisă.* În loc să se limiteze accesul la cadrul academic la vârsta adultă timpurie, să se ofere oportunități adulților indiferent de vârstă de a se întoarce, de a schimba cariera și de a se reconecta cu comunitatea.
- *educație ritmată.* Universitățile să ofere faze de învățare interactivă, de durată variată, în funcție de nevoile studenților, nu să fie organizate mai degrabă pe cursurile de trei ani sau mai mulți, structurate pe semestre și bazate, în principal, pe prelegeri.
- *învățare cu scop.* Studenților li se va cere „să declare o misiune, nu o specializare” atunci când își încep studiile. De exemplu, în loc să spună că studiază biologia, un student ar spune că învață biologia umană pentru a vindeca cancerul sau dependența de droguri. Pe baza acestora, profesorii și studenții ar aborda provocările societale prin „laboratoarele de impact” în întreaga lume.
- *centre de competențe.* În loc de departamente academice separate și bazate pe predare disciplinară, universitatea ar crea centre de competențe multidisciplinare care să unească profesori, cercetători și studenți în săli de clasă de ultimă generație. La finalizarea cursurilor, absolvenții vor primi un „Skill-Print” (rezumă abilitățile, capacitățile, talentele lor, capacitatea de a învăța și de a lucra la proiecte și cu membrii echipei) pentru a fi folosit cu potențialii angajatori, mai degrabă decât o transcriere a notelor.

Sursa: European Political Strategy Centre (2019). 10 trends transforming education as we know it. Disponibil la <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/227c6186-10d0-11ea-8c1f-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-112248885>.